

Lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse*)

§ 1. Centralstyrelsen for landets sundhedsvæsen benævnes Sundhedsstyrelsen.

Virksomhedsområde

§ 2. Sundhedsstyrelsen fører overtilsynet med sundheds- og sygeplejen – herunder indbefattet tandlæge-, jordemoder- og apotekervæsenet – og er øverste rådgiver for det offentlige i alle forhold, der kræver lægekyndig eller apotekerkyndig indsigt. I denne egenskab skal styrelsen høres af centraladministrationens forskellige afdelinger i alle sager, hvis afgørelse af vedkommende ministerium skønnes at kræve sådan indsigt – budgetsager af denne art derunder indbefattet. Ligeledes skal sundhedsstyrelsen på begæring af de nævnte myndigheder afgive betænkninger i sager af den anførte art.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsens virksomhed omfatter, for så vidt angår sundheds- og sygepleje, også de hæren og flåden vedrørende forhold og Rigshospitalet samt Grønland.

§ 3. Sundhedsstyrelsen har nøje at følge sundhedsforholdene i landet og våge over sundhedslovgivningens efterlevelse, at henlede de pågældende myndigheders opmærksomhed på stedfindende overtrædelser og mangler samt at modtage de henvendelser, der med hensyn til sundhedsforholdene rettes til den fra myndigheder eller organisationer, og, når det findes fornødent, at fremkomme med de til sundhedsforholdenes forbedring egnede forslag. Fremdeles har sundhedsstyrelsen, for så vidt foreliggende forhold findes at give anledning dertil, at foranstalte udbredt – ved skrifter eller foredrag – vejledninger med hensyn til særlige sundhedsforanstaltninger eller særlige sygdomsforhold.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen fører, for så vidt sundheds- og sygeplejen angår, efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse det overordnede tilsyn med alle offentlige anstalter, hvor flere mennesker – voksne eller børn – holdes samlede, alle statslige og kommunale helbredsanstalter og forplejningsanstalter og private anstalter af lignende art, der modtager offentlig støtte, eller på hvilke patienter indlægges eller behandles for offentlig regning. Lignende tilsyn udøver sundhedsstyrelsen med alle private anstalter, hvor erhvervsmæssig pleje finder sted, og endvidere med private hjem, hvor syge, abnorme eller børn haves til huse på erhvervsmæssig måde. For så vidt sundhedsstyrelsens tilsyn vedrører anstalter og hjem, der henhører under socialministeriet, udfærdiger indenrigsministeren bestemmelser om tilsynet efter forhandling med socialministeren. Sundhedsstyrelsens leder eller den, som han dertil bemyndiger, har i tilsynets interesse når som helst adgang til enhver af de anførte lokaliteter i landet samt til enhver anden lokalitet, der med hensyn til sin indretning eller den deri stedfindende virksomhed er undergivet, særlige sundhedsmæssige forskrifter. Over planer til opførelse eller væsentlige ombygninger af fornævnte anstalter indhentes sundhedsstyrelsens erklæring.

Stk. 3. Når forholdene kræver det, kan sundhedsstyrelsen indkalde embedslæger til møder; ligeledes kan den indbyde repræsentanter for kommunale råd og for organisationer samt tekniske fagmænd til deltagelse i møder.

§ 4. Alle læger, tandlæger, jordemødre, sygeplejere, massører o.lign. samt de ved apotekervæsenet beskæftigede personer står under sundhedsstyrelsen, for så vidt angår

*) Lov nr. 182 af 23. juni 1932, som ændret ved lov nr. 88 af 15 marts 1939, lov nr. 192 af 11. juni 1954, lov nr. 153 af 29. april 1965, lov nr. 203 af 28. maj 1975 og lov nr. 113 af 27. marts 1983.